

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

- a) přehled činnosti v oblasti kultury a umění za příslušný kalendářní rok,
- b) přehled finančního majetku získaného v příslušném kalendářním roce
  - z dotací a grantů z veřejných finančních prostředků
  - z darů a jiných příspěvků
  - z vlastní činnosti v oblasti kultury a umění
  - z podnikání mimo oblast kultury a umění (popř. z vedlejší či doplňkové činnosti)
- c) položkový přehled příjmů a výdajů v příslušném kalendářním roce

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

Spolupráce s choreografickým tandemem Jozef Fruček a Linda Kapetanea (tzv. RootLessRoot Comp., SK/GR) přinesla souboru DOT504 v roce 2015 velký úspěch. Jejich projekt *Collective Loss of Memory* získal na domácí scéně dvě prestižní ceny v rámci České taneční platformy. Vedle tohoto projektu DOT504 uvedl také premiéru představení *Physical Jerks* choreografů Paula Blackmana a Christine Gouzelis (tzv. Jukstapoz, AUS/GR). Činnost DOT504 tak pokračovala i v roce 2015 úspěšně, její tvorbu se podařilo prezentovat jak na domácí scéně, tak v zahraničí.

PŘEHLED ČINNOSTI V OBLASTI KULTURY ZA ROK 2015

Rok 2015 přinesl souboru DOT504 velký úspěch, jelikož získal prestižní ocenění **Inscenace roku 2015** a **Cenu diváka** za představení *Collective Loss of Memory* na České Taneční Platformě, pořádané **Tancem Praha**.

Na silnou tvůrčí spolupráci s choreografickým tandemem Jozef Fruček a Linda Kapetanea (RootLessRoot Company, SK/GR) navázali choreografové Paul Blackman a Christine Gouzelis (AUS/GR) s premiérou komornějšího projektu *Physical Jerks*. Vedle vzniku tohoto nového představení se soubor nadále věnoval zejména úspěšným reprízám představení *Collective Loss of Memory*. Podařilo se prezentovat naši tvorbu v Čechách i v zahraničí.

Během roku 2015 se také díky spolupráci se zahraničními tanečnicíky věnoval **DOT504** edukativní činnosti formou pořádaných workshopů, vesměs konaných ve spolupráci se studiem Dance Perfect.

Činnost **DOT504** tak v roce 2015 pokračovala úspěšně. Vzhledem k získanému ocenění na České Taneční Platformě se podařilo zorganizovat významná vystoupení na prestižních zahraničních festivalech – Gender Bender v Bologni (2015), InterPlay Torino, ARC Festival Atény & BE Festival Birmingham (2016). V jednání jsou ještě vystoupení na festivalech na Kypru, v Polské Bytomi, v Sofii a jinde.

Sezónou 2015 se tak **DOT504** vrátil jednoznačně mezi špičku tanečního divadla v Česku i mezi respektované Evropské soubory.

NOVÝ PROJEKT DOT504 V ROCE 2015

Physical Jerks

Projekt *Physical Jerks* se začal realizovat od 27. 8. 2015. Jeho autory byli Paul M Blackman (AUS) a Christine Gouzelis (GR). Jako performeři byli angažováni Nathan Jardin, který se osvědčil již v předchozím projektu *Collective Loss of Memory*, a Teresa Noronha Feio, která zaujala již ve finálním výběru konkurzu na projekt *Collective Loss of Memory*, který se konal v březnu 2014.

Projekt se realizoval za rezidence ve studiu Alta a v prostorách studia Dance Perfect. Několikrát byly voleny i alternativní prostory kvůli vytíženosti jmenovaných tanečních sálů.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

Předpremiéra byla uvedena 3. 10. v alternativním prostoru Alta. Poté byly s choreografem Paulem Blackmanem dojednány nutné změny, které pak byly po jeho odletu – vzhledem k jeho dalším závazkům v jiném projektu – realizovány uměleckým ředitelem DOT504 Lenkou Ottovou a repetitorem představení Michaelou Ottovou – bývalou dlouholetou tanečnicí souboru DOT504.

Premiéra projektu *Physical Jerks* se odehrála v divadle Ponec ve dnech 17. a 18. října 2015. V souvislosti s první reprízou dne 16. listopadu byla využita přítomnost obou vynikajících tanečníků – Nathana Jardina a Teresy Noronhy Feio – a byl zorganizován jednodenní workshop pro mladé tanečnický – žáky taneční přípravy Junior Dance – v tanečním studiu Dance Perfect v sobotu 14. listopadu 2015. Workshop se setkal s velmi pozitivní odezvou a již nyní se plánuje jeho opakování – pravděpodobně v únoru 2016.

Do reprízy *Physical Jerks* 16. 11. byly po dohodě s tvůrci zahrnuty ještě další dodatečné korekce a dramaturgické změny, s nimiž dostalo představení konečný pevný tvar, v jakém bude nabízeno promotérům, organizátorům festivalů a ředitelům divadel.

Zhodnocení projektu

Projekt *Physical Jerks* se v protikladu k předešlému závažnému tématu násilí v projektu *Collective Loss of Memory* zabývá v odlehčené formě vztahu mladého páru a jeho touze po životním stylu, který nabízejí sociální sítě a masová média. Jejich vyrovnávání se s obyčejným životem je hlavním tématem představení.

Projekt *Physical Jerks* si nachází své diváky ve všech věkových skupinách obecnosti pro svoji sdělnost a srozumitelnost.

Současně s finální podobou představení jej začal soubor aktivně nabízet programovým ředitelům festivalů, promotérům a organizátorům (např. festival UNIDRAM v Německu). Vzhledem k plánování podobných akcí a událostí je předpoklad hlavního nasazení představení zejména v sezóně 2016-2017, neboť programová stránka festivalů a jiných událostí pro sezónu 2015-2016 je až na výjimky již obsazená.

Zde se můžete podívat na trailer k představení:

<http://vimeo.com/149298281>

<https://vimeo.com/156381346>

Koncept a choreografie:	Paul Blackman a Christine Gouzelis (GR)
Účinkují:	Nathan Jardin (B), Teresa Noronha Feio (P)
Hudba:	hudební koláž
Scéna:	Paul Blackman
Světelný design:	David Prokopič
Kostýmy:	Paul Blackman a Christine Gouzelis
Umělecký ředitel DOT504:	Mgr. Lenka Ottová
Producent:	© DOT504 Dance Company 2014
Produkce:	Klára Elšíková

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

HARMONOGRAM REALIZACE PROJEKTU

Paul Blackman byl v Praze od 25.8. a zkoušky nového projektu probíhaly v tanečním studiu Dance Perfect a ve studiu Alta. Zkoušky probíhaly v dopoledních a odpoledních časech.

25.8. – 2.10.2015 první fáze nastudování –Dance Perfect, studio Alta

3.10.2015 předpremiéra – studio Alta

17.10.2015 **I. premiéra** divadlo PONEC, Praha

18.10.2015 **II. premiéra** divadlo PONEC, Praha

PŘEHLED UVÁDĚNÉHO REPERTOÁRU DOT504 V ROCE 2015

Collective Loss of Memory

„S pětici výjimečných tanečníků se ponoříme do nesmírně silného sociálního jevu, kterým je jedno z nejzvláštnějších potěšení lidstva - zabít a účastnit se násilí. Toto téma každodenní zkušenosti budeme zkoumat prostřednictvím dějin umění, zejména prostřednictvím jeho výskytu ve výtvarném umění a kulturní kritice. Bude to studie provokace, která se netýká zjevného, ale zkoumá jemné aspekty vývoje lidského chování a také to, jakými evolučními tlaky lidstvo prošlo a prochází v současném bezprecedentním způsobu života, jenž je orientován pouze na uspokojování momentálních sobeckých potěšení.“

(Linda & Jozef)

Koncept a choreografie: Jozef Fruček & Linda Kapetanea [RootLessRoot Company] SK/GR

Účinkují: Nathan Jardin (B), Joonas Kaakinen (FI/JP), Knut Vikström Precht (SW), Dano Raček (SK), Tom Weksler (IL)

Hudba: Vassilis Mantzoukis

Scéna: Jozef Fruček

Světelný design: David Prokopič

Kostýmy: Lenka Kovaříková

Koncept kostýmů: Linda Kapetanea

Umělecký ředitel DOT504: Mgr. Lenka Ottová

Producent: © DOT504 Dance Company 2014

Koprodukce: Tanec Praha

Produkce: Klára Elšíková

Foto: Petr Otta

Umělecké vedení souboru: Lenka Ottová

Tento projekt získal ocenění **Inscenaci roku 2015** a **Cenu diváka DOT504** na České Taneční Platformě, pořádané **Tancem Praha**.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

Physical Jerks

„Nahlédněte do světa jednoho netrpělivého páru, do světa rozpadu lidských hranic, které je tísní. Denně trénují a cvičí, aby zůstali zdraví, v dobré formě a chránili tak geny svých těl. Ale nejspíš jsou to jen dva pitomci, tančící v rytmu vlastní DNA, co se baví až k smrti.“

„Potleskem vyjadřujete podporu. Ale pozor na to, čemu.“ (Paul Blackman)

Koncept a choreografie: Paul M Blackman & Christine Gouzelis [JukStaPoz]

Účinkují: Nathan Jardin (B) & Teresa Noronha Feio (P)

Hudba: Hudební koláž

Světelný design: David Prokopič

Zvuk: Tomáš Novotný

Vstupní text vypráví: Tom Waits / Českou verzi čte: Miroslav Táborský / Překlad: Martina Levey

Kostýmy: Paul M Blackman & Christine Gouzelis

Umělecký ředitel DOT504: Mgr. Lenka Ottová

Repetice: Michaela Ottová

Producent: © DOT504 2015

Koprodukce: Tanec Praha

Produkce: Klára Elšíková

Foto a grafika: Petr Otta © 2015

Logo projektu: Radek Rytina © 2015

Zvláštní poděkování: Lucia Kašiarová, Daniel Raček, Kristian Smith

---

PŘEHLED PŘEDSTAVENÍ ROKU 2015

Collective Loss of Memory (CLOM): 60 minut, Physical Jerks (PJ): 60 minut

CLOM	19. 1.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	20. 1.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	25. 2.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	26. 2.	20:00	divadlo Ponec – Malá Inventura
CLOM	11. 4.	21:00	divadlo Ponec – Česká taneční platforma
CLOM	10. 6.	19:30	Jihlava, Diod – TANEC PRAHA v regionech
CLOM	12. 6.	19:00	Ostrava, Cooltour – TANEC PRAHA v regionech
CLOM	14. 6.	20:00	České Budějovice – TANEC PRAHA v regionech
CLOM	25. 6.	18:00	Salesiánské divadlo

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

CLOM	26. 6.	18:00	Salesiánské divadlo
CLOM	15. 8.	18:00	SZIGET Festival, Budapešť, Maďarsko
CLOM	29. 9.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	30. 9.	20:00	divadlo Ponec
PJ	3. 10.	20:00	Studio ALTA – předpremiéra
PJ	17. 10.	16:00	veřejná gener. zkouška divadlo Ponec
PJ	17. 10.	20:00	premiéra divadlo Ponec
PJ	18. 10.	20:00	premiéra divadlo Ponec
CLOM	23. 10.	20:00	Bratislava v pohybe
CLOM	29. 10.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	30. 10.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	7. 11.	20:00	Gender Bender, Boloňa, Itálie
CLOM	8. 11.	20:00	Gender Bender, Boloňa, Itálie
PJ	16. 11.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	27. 11.	20:00	divadlo Ponec
CLOM	28. 11.	20:00	divadlo Ponec

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

Workshopy DOT504 2015

15.3.2015 / workshop / Dance Perfect, Praha - Tom Weksler

26.4.2015 / workshop / Dance Perfect, Praha - Dano Raček

11.6.2015 / workshop / Ostrava - Dano Raček

13.9.2015 / workshop / Dance Perfect, Praha - Paul Blackman

Lekce pro profesionální tanečnický 2015

v roce 2015 soubor poskytl 75 veřejných lekcí pro profesionály ve studiu DANCE PERFECT. (Vždy každé pondělí a středu – mimo letní měsíce):

pondělí / 10:00-11:30 / balet / Zuzana Hrzalová

středa / 10:00-11:30 / balet / Nina Brzorádová

KRITIKY K PROJEKTU COLLECTIVE LOSS OF MEMORY

DOT504 prošli očištnou katarzí násilím. Mimořádně děsivou

Jakub Novák, 22.10.2014, magazin.aktualne.cz

Představení Collective loss of memory choreografů Jozefa Fručka a Lindy Kapetaney kvalitativně přesahuje většinu běžné tuzemské produkce – je intenzivní, chytré a přitom dobře srozumitelné.

Glosa

Začněme otřepaným klišé – DOT504 je mrtvý, ať žije DOT504. Po kolapsu s předchozím projektem Bouchačka, který mnoho lidí nevidělo už čistě proto, že se naštěstí prakticky okamžitě přestal hrát, zažila tato skupina očištnou katarzi. Do nového života vstoupila skutečně fenomenálně – představení **Collective loss of memory** choreografů Jozefa Fručka a Lindy Kapetaney (RootLessRoot Company) totiž kvalitativně přesahuje většinu běžné tuzemské produkce – je intenzivní, chytré a přitom dobře srozumitelné.

<http://magazin.aktualne.cz/collective-loss-of-memory/r~31d215d859b011e49bec0025900fea04/r~c38b233659ea11e4b6d20025900fea04/>

Zpracovávané téma je přitom na jednu stranu – alespoň pro společnost zvyklou na každodenní zprávy o stovkách mrtvých a zraněných v desítkách větších či menších a naprosto zbytečných konfliktů – poměrně nezajímavé. Hm, násilí a zabíjení. Ještě něco? Ještě něco, co jsme doposud neviděli nebo nevěděli z vlastní zkušenosti sami?

Hrůza, zlo i humor

Ano - autorům se velmi dobře podařilo najít způsob, jak toto téma podat divákům, způsob, v němž hrůza a zlo balancuje humor a výtečné pohybové sekvence, kterým nechybí dynamika. Občasné nedostatky týkající se občas nepřilíh kreativních pohybových variací dostatečně vyrovnává fakt, že přicházejí ve správný moment a jednoduše sedí - jejich souslednost je ukázková.

Mezinárodní skupina tanečníků (Belgičan Nathan Jardin, finsko-japonský tanečník Joona Kaakinen, Švéd Knut Vikström Precht (SW), Izraelec Tom Weksler a Slovák Dano Raček) vytváří kromě tanečních sekvencí, které místy přecházejí do akrobacie a mísí prvky nového cirkusu, také upřímnou performanci, jež je navzdory své zdánlivé povrchnosti myšlenkově velmi silná a bohatá. A humorná, v neposlední řadě...což vám nakonec přijde docela vhod, i když vás to od nepříjemných pocitů nezachrání.

Pro celé představení, jeho vnímání a koneckonců i pochopení je však naprosto klíčové závěrečné video. Nebudu k němu říkat žádné podrobnosti, protože by byla zbytečná škoda potenciálního diváka připravit o sílu, kterou video ve společnosti pohybu na pódiu drtí diváka a pevnou půdu pod nohama v podobě alespoň částečné iluze o dobrou skrytém v lidském charakteru mění v prach.

V některých chvílích jsem si tak třeba říkal - aha, tři sta stop, přepínám, bitva, boj o to, kdo komu šlápne na nohu, kdo komu přinese bolest, dětská verze toho, jak se beztréstně oddávat potěšení

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

z násilí na druhých; závěrečnou scénou jsem byl nicméně vyveden z omylu, dala totiž jednotlivým pohybům a výstupům tanečníků naprosto nezaměnitelné a intenzivní sdělení; šlo o bleskovou myšlenkovou rekonstrukci předchozích několika desítek minut.

Některé pohyby (třeba vítězoslavný postoj Dana Račka se zvedáním ruky), které působily možná zpočátku bizarně, tak poté vyvolávaly svou hrůznou bizarností až strach. Skutečně, zpětně byly některé scény mimořádně děsivé, ačkoliv při prvním zhlédnutí byla hrůza v nich skrytá nepovšimnuta. Šlo o velmi efektní obrat mimořádné síly. Ostatně právě tento „zlom“ je jedním z důvodů, proč na toto představení zajít ještě minimálně jednou – zažít si ho zase „jinak“ v celé své syrovosti a intenzitě.

Beznaděj?

Popravdě jsem krátce po představení cítil tak silnou beznaděj, že jakýkoli další program ten den již prakticky nepřicházel v úvahu. A ona tíha v člověku zůstala i další den (dobře, dny). Collective loss of memory tak patří k těm představením, z nichž neucítíte neupřímnou radost a pokrytecký smích, ale svou částí ve vás zůstane a přemění se v nesmírně důležitou lekci o tom, že být člověkem není jen dar, ale stejně dobře tak i prokletí. Nikdo neví, co se v něm samém často může skrývat – a právě na to toto představení také poukazuje.

Nakonec se tak má jediná připomínka týká vlastně jen partnera představení – Collective Loss of Memory totiž vzniklo pod záštitou izraelského velvyslanectví, což je vzhledem k událostem posledních měsíců (tedy zejména; násilí – jakkoli je mnohdy alibisticky zaštiťováno pojmem „nutné obrany“ – je tu dlouhodobým problémem). A jakkoli je dnes těžké sehnat potřebné prostředky nebo alespoň podporu pro tvorbu ve všech oblastech kultury, mělo by se ke každému takovému spojení přistupovat s rozmyslem, protože podobný krok dokáže zbytečně rozbít myšlenku nebo poselství, které je v tom či onom daném díle přítomné, jednoduše tím, že ho znedůvěryhodní. Což by v tomto případě byla obrovská škoda...

DOT504 Dance Company: Collective loss of memory. Režie a choreografie: Jozef Fruček & Linda Kapetanea. Premiéra: 17. a 18. října 2014, Divadlo Ponec, Praha.

Na Václavském Václaváku (No. 7)

Veronika Boušová, 20.10.2014, Divadelní noviny

Premiéra inscenace Collective Loss of Memory bezpochyby aspiruje na pomyslný titul Největší událost festivalu 4+4 dny v pohybu. Ke spolupráci s DOT504 se vrátila dvojice choreografů Jozef Fruček a Linda Kapetanea.

Souboj o teritorium nebo o postavení ve smečce je fascinující podívaná. Urostlá těla, hra svalů, geneticky zakódované rituály, poměřování fyzické výbavy, neústupnost v očích a také zbabělost, úslužnost, faleš, pach strachu. Díváte se a nedokážete se odtrhnout – ani navzdory faktu, že v duchu nemilosrdného zákona přírody půjde o život. Kdo bude Alfa a kdo Omega? Ocitáte se v nepochopitelném transu a možná neodvrátíte zrak ani poté, co se tělo poraženého začne zmítat ve smrtelných křečích. Krása krutosti a krutost krásy. Tygr, jelen, vlk, puma... a na konci řetězce

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

homo samec a nesmyslný likvidační útok na nevinného člověka, natočený na video. Ospravedlňuje nás estetika násilí k bezdůvodné agresí?

Anotace označuje Collective Loss of Memory za studii provokace, která se netýká zjevného, ale zkoumá jemné aspekty vývoje lidského chování a také to, jakými evolučními tlaky lidstvo prošlo a prochází v současném bezprecedentním způsobu života... Z antropologického hlediska porovnává inscenace rozdíly fyzické, osobnostní, náboženské, sociální, kulturní a etnologické. Mezinárodní obsazení svedlo dohromady pět famózních tanečníků, kteří volně zastupují rozdílná etnika a základní rasové typy. Výjimečnost choreografie tkví ve vyváženosti mezi pohybovou elegancí a zemitostí. Na hlas a výmluvnost, nejmocnější zbraně dnešních pánů tvorstva, se zaměřují slovní souboje a zápasy o mikrofon. Zdá se, že tanečníci snad ani nemají kosti. Ladné gepardí pohyby, prováděné v dokonalé kolektivní souhře, nabízejí estetický zážitek par excellence a na pozadí holých tmavých stěn se rýsuje každý sebemenší detail. (Nad)samčí agresivní energie je ukotvena v tanečních prvcích, které jsou převzaty z asijských bojových umění a řecko-římského zápasu. Náznaky úderů, úchopů, podmetů, podrazů a kopů dodržují potřebnou razanci, rychlost i onu výše zmíněnou eleganci a zastaví se vždy těsně před tělem protivníka. Nasazené tempo bere dech. Vrcholný moment této interakce představuje „novocirkusové“ artistické číslo. Výskok do výšky a hladký průlet obručí, vytvořenou z rukou Daniela Račeka, čtyři performeři několikrát za sebou opakují – s rozběhem, bez trampolíny, jediného zaváhání a rušivého doteku, přitom tady jde skutečně o milimetry. Další impozantní výstup přináší smrtelný tanec anonymního agresora s anonymní obětí, kdy si oba po celou dobu vzájemně zakrývají obličej jednou rukou.

Charakter scén určuje originální hudba Vassilise Mantzoukise. Monotónní vibrace v úvodu se podobá zvukům vesmíru a doprovází ji opakovaná variace na slova be a man, many men. Elektronickou psychedelii střídá temná fuga, rituální bubnování, náznaky folklóru či pijácký rock. První zápas tělo na tělo se odehrává mezi plavým dlouhovlasým seveřanem Tomem a kudrnatým tmavovlasým jižanem Nathanem. Germáni a Římané, Ježíš a Jidáš, křesťanství a židovství – nerozhodné bitvy, smíření a družba, a pak provokace, Jidášova pěst na solaru ukřižovaného, házení čokoládových vajíček po divácích, nové potyčky. Když se dva perou, stává se leaderem třetí, žoviální a samolibý asiát Joona. Buddhistický nadhled a mírumilovná panda na jeho triku skrývají agresora, posměváčka a provokatéra, posedlého naddimenzovaným penisem. Mimochodem, obrázek svého zvířecího ducha nosí na prsou všichni. Joona označuje falus za umělecký artefakt, symbol božství a potence, který západní civilizace vyměnila za mobil a čisté ponožky, z nichž je ostatně tato rekvizita vyrobena. Méně výrazný Daniel zřejmě zastupuje Slovany, pohanství, podlézavou smířlivost a družnost. Z poněkud záhadného, hubeného a nervózního Knuta brzy vycítíme vnitřní nejistotu a s ní spojenou submisivitu, vyvolávající v ostatních touhu po krvi.

Narozdíl od mnoha jiných alternativních projektů s nejednoznačnou interpretací nevybočuje volnější výklad Collective Loss of Memory z jistých hranic a končí zcela konkrétním, aktuálním obrazem. V Ponci vznikl umělecký skvost, znepokojivé, provokativní dílo.

DOT504 se strhujícím způsobem vyrovnává se ztrátou paměti

Jana Šajtarová, 16.11.2014, generace21.cz - Divadlo, Kultura

Jak správně dramaticky vystavět divadelní kus by se na Collective Loss of Memory mohla chodit učit většina tuzemské produkce.

DOT504, profesionální taneční společnost Lenky Ottové, v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu uvedla nový projekt s názvem Collective Loss of Memory. Inscenace tentokrát veskrze mezinárodní je dílem choreografů Jozefa Fručka a Řekyně Lindy Kapetaney, kteří dohromady tvoří platformu RootLessRoot Company.

Skutečně ne náhodou má představení anglický název. Ten už dopředu divákům vzkazuje, že bez základů angličtiny zůstanou v babylonském zmatení jazyků. Ačkoliv je Collective Loss of Memory projektem tanečním, pracuje i s činoherními prvky a mluvené sdělení je k uchopení inscenace klíčové. Pětice tanečníků se postupně představí, jsou jimi Nathan Jardin z Belgie, Joonas Kaakinen z Finska, Knut Vikström Precht ze Švýcarska, Slovák Dan Raček a Tom Weksler z Izraele. Inscenaci pak dále vedou jako zábavní show.

Proč, to se divák dozví až na úplném konci – stejně jako pointu celé hry. Do té doby se zatajeným dechem sleduje akrobatické kousky účinkujících a může pouze hledat a odhadovat možné výklady díla. Divadelní poéma na věčné téma násilí. Násilí agresora na oběti, člověka na člověku, násilí pro násilí.

Collective Loss of Memory, v překladu Kolektivní ztráta paměti, pak může upomínat na ztrátu lidskosti ve společnosti. S rostoucím počtem lidí člověk přestává být jednotlivcem a stává se příslušníkem davu, který se chová víceméně pudově. A protože agrese je záležitost pudová, dokážou pak lidé ublížit mnohem více, jsou schopni věcí, jakých by sami schopni nebyli.

Tanečníci předvádějí strhující výkon. Střídají se pomalé scénické pasáže s exponovanou akrobacií, nezapře se ani inspirace cirkusem. Tanečníci přitom na sebe navzájem reagují, ať už pohybem či výrazem tváře, literární linka z představení nevymizí, nesledujeme pouhý tanec. Silné symboly, jako je poloha ukřižovaného Ježíše, mají svůj smysl a nepropadají se do propasti klišé. Video na konci pak ukáže promyšlenost choreografie, která používá a parafrázuje prvky z projekce. Například podivná póza se zvednutou paží Dana Račka, která nejednomu divákovi musí vrtat hlavou, zpětně nabude svůj smysl.

Sugestivní scénická hudba Vassilise Mantzoukise a tanečnický pronášený text, který v některých chvílích s hudbou splývá v jeden celek, doplňují strhující zážitek. Collective Loss of Memory totiž strhujícím a výjimečným zážitkem je.

Výjimečný výkon pak podal zejména (i když rozhodně ne pouze) Nathan Jardin. Přebírá postupně ústřední roli a se svou vysokou štíhlou postavou dokáže vyjádřit chatrnost lidské morálky a křečovitou bolest. Záchvěvy a třes jeho těla plazícího se po zemi zůstanou na sítnici oka ještě dlouhou dobu poté společně s mrazením na zádech.

Co představení vytknout? Snad jen kostýmy, které v duchu moderního tance rezignují na uniformitu, ale nepřinášejí nic navíc. Působí to, jako by tanečníci přišli rovnou ze zkoušky ve funkčním prádle. Lepší volbou by byly spíše kostýmy zdůrazňující každodennost a evokující všední oblečení.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

DOT504 s incenací Collective Loss of Memory dokázali zpracovat náročné a silné téma bez přehnaného patosu. Vytvořili projekt, který nutně musí vzbudit pohnutí mysli, aniž by se zaprodali tlačení na city. Svou pečlivě vybroušenou choreografií i celou scénou dopřávají obecnstvu podnět k přemýšlení. A to je koneckonců jeden z nejdůležitějších aspektů umění.

Chcete-li představení navštívit, první repríza se odehraje 21. listopadu v Divadle Ponec. Collective Loss of Memory určitě není projektem, který by se hrál denně, naopak velmi nepravidelně.

Tělo zuřivě toužící

(Dvě studie provokace)

Nina Vangeli, Divadelní noviny

... „Tvorba tohoto choreografického tandemu má velkou vnitřní logiku. Základem jejich slovníku je zápasivý pohyb; ten má mnoho podob a proměn. Ovlivnil je jistě i agresivní styl přepadových komand, pěstovaný u Wima Vandekeybuse, který Fručkovy přirozené sklony rozvinul a podpořil. Možná už zde našel svou hlubinnou zuřivost. Našel zde i svého přirozeného partnera – Lindu Kapetaneu z rodu Antigona. Odolná tanečnice mramorové krásy stoicky čelí Fručkově zuřivosti. Není zuřivá, ale neochvějná, když odráží mužskou ruku ... V Collective Loss of Memory (Kolektivní ztrátě paměti) se zkoumá násilí, a muž jako jeho zdroj. Zkoumají se pánské hry, jejich neodbytná soutěživost, nafukující se ega při těchto hrách, šlapání na pedály adrenalinu. Představení vpadá in medias res do rvačky dvou tanečnicků na podlaze. Obsazení nového představení je mezinárodní a čistě pánské. Pět tanečnicků, typově nesourodých, přestavuje jakýsi vzorek obecného mladého muže. Tentokrát se na nás toto téma nesnese jako krahujec - jako u předešlého představení, nýbrž se vplíží na scénu jako had. Začne zcela nevinně, prakticky hravě, násilí vzniká jako prodloužení infantilního stavu duše, a celou svou smrtelnou kapacitu vybalí nečekaně až v naprostém závěru, kdy se všechny předešlé pánské „hry“ secvaknou a osvětlí krátkým dokumentem, promítaným na bílý horizont prázdné scény.

Milosrdné rozmlžení dokumentárního obrazu nás částečně izoluje od toho, abychom se přímo pozvraceli; vidíme scénu brutálního a velmi konkrétního násilí, která nemůže skončit jinak než smrtí oběti. A teprve tímto závěrem se také ozřejmí titul kusu. Jde o netečnost lidí na ulici za bílého dne, těch, kteří jsou na dohled, ale v bezpečné vzdálenosti od gangu a jeho brutálního napadení jedince, sraženého na zem, a mezi nimi je tu dokonce netečný muž, který vyšel právě ze dveří budovy, a ocitl se tak v těsné blízkosti ležící oběti. I skrz mlhu obrazu vidíme jeho jedinou snahu: ztratit se. Skupina mladých tanečnicků poté na scéně vytvoří živou choreografickou reprodukci incidentu, která možná znamená definitivní nákazu zlem. (Zapomněla jsem dodat, že se i dost nasmějete.)

KRITIKY K PROJEKTU PHYSICAL JERKS

Taneční sonda do světa netrpělivosti se souborem DOT504.

Lucie Kocourková, 18. října 2015, OPERA Plus (operaplus.cz)

Pod hlavičkou souboru **DOT504** vznikl nový projekt, který měl premiéru 17. října v divadle Ponec. Minulou sezonu DOT zabodoval s inscenací *Collective Loss of Memory* (naši recenzi najdete [zde](#)), dílo v čistě mužském a mužném obsazení se stalo Taneční inscenací roku. Letos jako novinku představil duet, který vznikl v mezinárodní koprodukcí: v choreografii Paula M Blackmana a Christiane Gouzelis, což je tandem australsko-řecký, účinkuje Belgičan Nathan Jardin a Portugalka Teresa Noronha Feio.

Námět jejich hodinové jevištní existence s názvem *Physical Jerks* je univerzální pro celou současnou společnost. Diváci jsou zváni k nahlédnutí do života dvojice mladých lidí, kteří „*denně trénují a cvičí, aby zůstali zdraví a v dobré formě a chránili tak geny svého těla; ale nejspíš jsou to jen dva pitomci, tančící v rytmu vlastní DNA, co se baví až k smrti*“.

Zahraniční tanečníci, nový tvůrčí tým, ale snad tady působí nějaký kolektivní duch souboru, že máme přece jen pocit, že výsledek odpovídá přesně stylu práce, který soubor DOT504 pěstuje. Jde o taneční až fyzické divadlo, chvílemi civilní, chvílemi surové, využívající na scéně množství rekvizit, pohybuje se od výjevů humorných až po situace na hraně násilí. Ve *Physical Jerks* je snazší nahlížet jednotlivé scény a situace jako divadelní obrazy než jako choreografii.

Kaleidoskop situací mladého páru ukazuje v absurdním světle některé tendence nebo tlaky, které ve svém životě pocítujeme na každodenní bázi. Ne všechny výjevy jsou srozumitelné, a jak napovídá úvodní slovo, tvůrci si dávají záležet, aby setřeli rozdíl mezi vážnou výpovědí a nadsázkou. Hned v úvodu nechají diváky zaposlouchat se do příběhu, z něž se vyklube mystifikace. Mluvené slovo tady opět pomáhá tanci navodit atmosféru, na druhou stranu jeho užití vzbuzuje otázku proč vlastně. V průběhu inscenace dostane slovo prostor vícekrát. Jednou, když nám dvojice vypravuje o svém prvním setkání, podruhé jde o výpověď mladíka popisujícího absurdní neexistující choroby, jimiž trpí. Diváci se baví, to je jisté, ale... Propojení různých žánrů je dnes zcela běžné, ale trochu také hrozí tím, že z nich jednou vytvoří takový kompaktní konglomerát, že v něm původně svébytné prostředky ztratí svou někdejší podobu a svou vlastní schopnost sdílet obsah. Čím více herci hrají tělem, tím slabším nástrojem se stává samotné slovo. Čím více podléháme nutkání doprovázet pohybovou akci textem, tím více naznačujeme, že tanec a pohyb na srozumitelnou výpověď nestačí. Nebo se snažíme používat tanec jako nástroj k vyjádření něčeho, k čemu přirozeně schopnost nemá? Žádný vyjadřovací prostředek totiž není nekonečně univerzální.

Inscenace se drží oblíbeného dramaturgického řešení postmoderního kaleidoskopu, vršení obrazů, které nesměřují od počátku k vyvrcholení, ale skládají se v celek, v němž má každá část rovnoprávné postavení, a ve společném součtu předávají diváctvu svůj vzkaz. Tento systém stále funguje a je diváky přijímán, ačkoli velmi často ústí do stejné situace – konec představení poznáme z toho, že tma v sále trvá déle než při obyčejném blackoutu (s výjimkou inscenací, které dopadnou na diváky takovou silou, že nejsou schopni bezprostřední reakce a nechávají doznívat účinek v tichu).

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

Tanečníci nás provádí více či méně absurdními situacemi svého partnerského života. Pobíhání z místa na místo a zrychlené trhavé pohyby jsou metaforou naší vlastní uspěchané existence. Jenže – ono je to (a nás také) vlastně baví. Do exaltovanosti a krajního spěchu manévrujeme sami sebe a to zcela dobrovolně. Inscenace se jeví jako podobenství o posedlosti spíše časem než zdravím a fyzickými aktivitami, ačkoli křehká tanečnice se pouští i do variace připomínající hodinu karate nebo kickboxu, po níž zůstane jeviště poseté zbytky polystyrenových plátů, jež pokořila.

Její protějšek je výrazně vyšší, a jakožto zástupce mužské síly ji k výkonům musí motivovat. Téma nemoci je groteskně ztvárněno jako parafráze na stav, který dobře vyjádřil tuším karikaturista Pavel Kantorek, když jedné ze svých postaviček lékařů vložil do úst větu: „*Dnešní věda je tak pokročilá, že zdravý člověk neexistuje.*“ Nathan je svou partnerkou proti své vůli doveden na „operační sál“ a obalován kusy molitanu propichovaného špejlemi. V systematickosti Teresiny činnosti je něco tak sugestivního, že pomalu věříme, že toto nevinné počínání způsobuje nedobrovolnému pacientovi fyzickou bolest. V jiné scéně málem dojde mezi partnery k rvačce, zatímco chvíli předtím dováděli za zvuků elektrické kytary jako na rockovém koncertu. To jsou ovšem situace, které by nás v běžném životě nepřekvapily a nemusíme kvůli nim nutně být „cvoci“.

První dojmy z premiéry DOT504 Physical Jerks

17. 10. 2015, Facebook Ponec

Po představení *Collective Loss of Memory*, na jehož adresu se snesla unisono chvála jak od kritiky, tak diváctva, přichází taneční soubor **DOT504** s inscenací choreografů **Paula Blackmana** (AUS) a **Christiny Gouzelis** (GR) s názvem *Physical Jerks* – vtípnou i vážnou sondou do vztahu dvou fanatiků zdravého životního stylu.

Živelný duet **Teresy Noronhy Feio** (PT) a **Nathana Jardina** (BE), známého právě z *Collective Loss of Memory*, mohou diváci poprvé vidět tuto **sobotu a neděli 17. a 18. 10. od 20.00 na scéně divadla PONEC**.

Denně tvrdě cvičí ve fitku, konzumují výhradně bio potraviny, jsou krásní a v top formě a svět je nádherný. Ale tak jako je dokonalé jablko největším lákadlem pro červy, tak na dokonalé tělo všude číhají nepřátelé, jako jsou bakterie či úrazy. Paranoia je zcela na místě.

Posedlost tělesnou dokonalostí je pochopitelně náhražkou za autentickou existenci. Kritická životní situace je tak zákonitě zastihuje nepřipravené. Kliky, bench press a celá fitness moudrost jsou tváří v tvář skutečným problémům bezmocné.

Můžeme je mít za pitomce, jak naznačuje název, ale to by bylo unáhlené. Ostatně termín *physical jerks* lze také přeložit jako tělocvik či záškuby. Záměrná mnohoznačnost inscenace dává prostor pro interpretace – kterých může být v zásadě tolik, kolik je diváků – a vtahuje do hry. Blackmanův vzkaz: „Potleskem vyjadřujete podporu. Ale pozor na to, čemu.“ – není varováním, ale výzvou divákovi ke zvýšené pozornosti. Pokud ji vyslyší, bude odměněn.

Právě rozevřená a nedoslovná struktura díla, která se nebojí vážnosti ani zcizovacího efektu, poskytuje možnost autentického zpodobení intimity dvou milenců. Druhá polovina je ochotná absorbovat do sebe nemoc či neuh těla druhého, jako se z rány po uštknutí jedovatého hada saje jed. Jsou naprosto ztraceni, avšak spolu.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

přehled finančního majetku získaného v roce 2015

-
- z dotací a grantů z veřejných finančních prostředků
  - z darů a jiných příspěvků
  - z vlastní činnosti v oblasti kultury a umění
  - z podnikání mimo oblast kultury a umění (popř. z vedlejší či doplňkové činnosti)
-

Příjmy

grant Magistrátu hl.m.Praha	700 000 Kč
MKČR	295 000 Kč
Státní fond kultury	75 000 Kč
vlastní finanční vklad žadatele (výnosy z projektu)	421 989 Kč
z dalších obchodních aktivit – DOT classes	72 238 Kč
PŘÍJMY CELKEM	1 564 227 Kč

---

roční účetní závěrka a zhodnocení základních údajů 2015

- výrok auditora k roční účetní závěrce, pokud byla auditorem ověřována

Účetní závěrka byla sestavena v souladu s vyhl. č. 504/2002 Sb. Občanské sdružení DOT 504 je rozpočtovou organizací a hospodaří s vyrovnaným rozpočtem. Účetní závěrka za rok 2013 nebyla auditována.

Přehled činnosti souboru DOT504 v kalendářním roce 2015

položkový přehled příjmů a výdajů v roce 2015

Výdaje

výkony spojů	468 Kč
nájem prostor na realizaci projektu	73 282 Kč
honoráře	
z toho: účinkující interpreti	747 479 Kč
ostatní - DOT classes	66 200 Kč
cestovné	
z toho: ubytování	54 179 Kč
doprava	317 551 Kč
diety	120 870 Kč
ostatní náklady související s projektem	
technické zabezpečení - zvuk, světla, produkce	140 006 Kč
čistírna, pojištění, parkování atp., opravy kostýmů, rekvizit, lékárna, občerstvení	19 751 Kč
doprava rekvizit	
kostýmy	7 767 Kč
rekvizity	16 673 Kč
Náklady na projekt CELKEM:	1 564 227 Kč

Příjmy

grant Magistrátu hl.m.Praha	700 000 Kč
MKČR	295 000 Kč
Státní fond kultury	75 000 Kč
vlastní finanční vklad žadatele (výnosy z projektu)	421 989 Kč
z dalších obchodních aktivit – DOT classes	72 238 Kč
PŘÍJMY CELKEM	1 564 227 Kč

* Taneční studio Dance Perfect s.r.o. pokrylo v rámci svých aktivit velkou část nákladů souboru DOT504. Byly to zejména náklady na:

- pronájem prostor včetně kanceláří, spojů a energií
- dopravu
- na propagaci
- fotografa
- grafické práce, tisky, aktualizace webu
- kancelářské potřeby atp.

Stejně tak umělecký vedoucí pracoval v roce 2015 bez nároku na odměnu v zájmu zachování chodu souboru.